Mladinski center Trbovlje

LET'S ACT!
MLADINSKA IZMENJAVA

Ekipa Let's act
Mladinski center Trbovlje

Tole je zgodba o petih prijateljih. Brez psa.

V preteklih dveh letih smo se udeležili kar nekaj izmenjav po Evropi, bili prostovoljci pri aktivnostih v Mladinskem centru Trbovlje, se učili o izmenjavah na seminarjih in skratka postali stalni gostje našega MCT-ja. No, pa smo v eni izmed debat sredi igrišča pod vročim soncem poletja 2014 prišli na idejo, da bi nekaj ustvarili sami. Mednarodno izmenjavo v Trbovljah, tako »ta pravo«.

Naš mladinski center nas je pri ideji takoj podprl in skupaj z mentorico smo začeli sestankovati in razmišljati o temi za izmenjavo. Hoteli smo nekaj drugačnega, posebnega, nekaj s čimer bi pripomogli tudi v lokalni skupnosti. Tako smo kaj hitro prišli na idejo o izmenjavi, ki bi udeležence in okolje opozorila na potrebe, ki jih majo invalidne osebe, osebe s posebnimi potrebami, osebe, na katere velikokrat pozabimo ali pa se raje obrnemo stran od njih. Sprva je bil ta projekt za nas bolj kot nekakšen poskusni zajček, da vidimo, če znamo, če nam uspe, potem pa bomo razmišljali, kako naprej.

Ker smo bili na tem področju še vsi novinci, so nam v mladinskem centru organizirali izobraževanje na temo projektnega menedžmenta, kjer smo pridobili nekaj osnov o tem, kako sploh narediti tisti najstrašnejši korak. Pisanje prijavnice za mednarodno mladinsko izmenjavo. No, pa smo pogumno zakorakali, spisali prijavnico s skupnimi močmi in čez kakšen mesec ali dva dobili pozitiven odgovor. Naša izmenjava je bila sprejeta s strani nacionalne agencije, a takrat se je najtežje delo šele začelo. Že med pisanjem prijavnice smo navezali stike z dvema organizacijama, ki delata z osebami s posebnimi potrebami, z Varstveno-delovnim centrom Zagorje in organizacijo ŠENT v Trbovljah. Želeli smo udeležencem izmenjave iz prve roke pokazati, s kakšnimi težavami se soočajo ljudje s posebnimi potrebami, kakšno je delo z njimi in kako zelo so oni v številnih pogledih bogatejši od nas. Tako smo počasi začeli zbirati ideje za aktivnosti na sami izmenjavi, ki smo jih skupaj s predstavniki skupin iz drugih držav predebatirali na pripravljalnem srečanju. Prišli so s Cipra, Grčije in Portugalske.

V aprilu 2015 smo tako z udeleženci iskali kritične točke po našem mestu, to so tiste točke, kjer je invalidnim osebam prehod omejen ali nevaren, in jih umestili na zemljevid. Obiskali smo tudi tako imenovano temno sobo na Dunaju, kjer smo se v popolni temi s palicami in s sledenjem glasu slepega vodiča, sprehajali po labirintu. Enkrat v gozdu, drugič v mestu, pa na čolnu in v baru, res nepozabna izkušnja. Dva dopoldneva smo preživeli v VDC-ju in ŠENT-u, kjer smo ustvarjali, delali, poslušali zgodbe, se igrali, smejali. Večina mladih na izmenjavi je prav te aktivnosti označila za najbolj čustvene, da so se jih zelo dotaknile in jih naredile bolj empatične, bolj človeške. En večer smo preživeli tudi ob poslušanju zgodbe fanta, ki je v rosnih letih zaradi padca s kolesa utrpel hude poškodbe hrbtenice in pristal na vozičku, ter zgodbe enega izmed udeležencev izmenjave, ki ima cerebralno paralizo. Tako smo dobili bližnji vpogled v svet in ovire, s katerimi se srečujejo v vsakdanu, in spoznali, kako zelo pomembno vlogo imamo lahko pri tem tudi mi sami.

Po koncu izmenjave smo svoje rezultate skupaj z zemljevidom kritičnih točk na karti predali predstavnikom občine v upanju, da bomo s tem vsaj malo spremenili lokalno skupnost in olajšali življenje invalidnim osebam. Drastične spremembe seveda zahtevajo čas, v imenu celotne naše skupine in ostalih udeležencev pa lahko zdaj zatrdim, da se veliko bolj zavedamo, kako so pomembne tudi tiste malenkosti. Po koncu izmenjave smo vsekakor našli še tisoč in eno stvar, ki bi jo lahko izpeljali drugače, boljše, a glavni cilj smo dosegli.